

HAYAT KURTARAN İZİN

SELAMİ ÖKTEM'İN KÖŞE YAZISI

Kitaplarla ve kahverenginin ağır tonlarıyla süslü bir kafeteryadayız. Ortamda felsefi bir hava dolaşıyor. Sanki insanlar sohbet etmeye değil de bir şeyleri tartışmaya gelmişler gibi. Sanki insanlar yeni fikirleri eskileri ile çarpıştırıyor gibi...

Her şeyi kafeteryanın kameralarından izliyoruz. Bir kadın erkek arkadaşı ile içeri giriyor. Tam ortada bir masaya oturuyorlar. İçerisi oldukça kalabalık. Garsonlar kibar adımlarla her masaya yetişmeye çalışıyorlar. Siparişler veriliyor. Adam tuvalete gidiyor. Kadın yalnız kalıyor. Çantasına uzanıp cep telefonunu çıkarıyor. Sosyal medyaya baktığını düşünüyorum. Tam bu anda bir şeylerin yolunda gitmediğini seziyor. Hemen yanı başındaki masaya kayıyor gözleri. Bordo renkli ceketle iyi giyimli yaşlıca bir adamın kendini iyi hissetmediğini fark ediyor. Adam bir süredir elinde olan telefonunu masaya bırakıyor. Elini göğsüne götürüyor. Masadan kalkmaya çalışıyor. Kadın durumu fark edip adama odaklanıyor. Adam tam masadan kalkacakken yere yığılıyor. Yardım edin diyor. Kadın hemen adamın yanına koşuyor. Telaşlı. Adamın gömleğinin düğmelerini açmaya çalışırken "yardım eder misiniz?" diye bağılıyor. "Biri ambulansı arasın" diyor. Sesi ağlamaklı.

Kafeteryadaki insanların hepsi olan biteni izliyor. Sadece izliyor. Ve konuşmaya devam ediyorlar. Peki ya garsonlar... Garsonlar da siparişleri götürmeye ve hızlı adımlarla kafeteryada dolaşmaya devam ediyorlar. Kanım çekiliyor. Donup kalıyorum. Nasıl olur bu? Ortamın ağır havası, insanların felsefi duruşu, garsonların kibar halleri gözümde birden bayağılaşıyor. Ölmekte olan birine nasıl kimse yardım etmez hem de yardım edebilecekken. Kadın sinirleniyor, daha güçlü bağılıyor. Kimse aldırıyor. Kimse duymuyor. Sanki kimse görmüyor. Yerde yatan adam cebinden bir kağıt çıkarıp kadına veriyor. Kağıtta şunlar yazılıdır. "Hayata tutunmak için yardım bekleyen birine, kimsenin yardım etmemesi ne kadar garip değil mi? Peki o zaman, Türkiye'de hayatta kalmak için organ bekleyen 26.000 hastaya neden yardım etmiyoruz? Neden hayatını kaybetmiş yakınlarımızın organ bağışına izin vermiyor, onları hayattan koparıyoruz? Yaşama tutunmaya çalışanlara kayıtsız kalmayın, organ bağışına izin vererek sizde hayat kurtarın."

Kadın bir sosyal deneyin içinde olduğunu anlıyor. Rahatlıyor. Herkes kadını alkışlıyor. Organ bağışı haftası için Novartis firmasının çektiği kamu spotu tadındaki videoyu internetteki popüler video paylaşım sitesinden izleyebilirsiniz.

Kafeteryadaki kadın masasına geri gelip oturduğunda organ bağışlamamanın nasıl da hayata tutunmaya çalışan birine kayıtsız kalmak demek olduğunu artık biliyor. Peki ya siz bunun farkında mısınız? Diyanet İşleri Başkanlığı'nın organ bağışının caiz olduğu yönündeki kararından haberdar mısınız? Organlarınızı bağışlamayı istiyorsunuz ancak aklınızda sorular mı var? Büyük hastanelerin organ bağışı ünitelerinden ya da Türkiye Organ Nakli Derneğinden detaylı bilgi edinebilirsiniz.

Ülkemizde 2017 yılında toplam 4015 organ nakli yapıldı. Ancak organ nakli bekleyen yaklaşık 26000 hasta olduğunu düşünürsek bu sayı oldukça azdır. Hayata tutunmaya çalışan bir kişiye yardım edebilecekken sessiz kalmayın, sizde organlarınızın bağışlanmasına izin verin. Hayat kurtarın.